

tovább-építés át-építés újjá-építés vissza-építés

KÉM – 2017 őszi félév

az ember minden építési tevékenysége alapvetően továbbépítés,
egy adott helyhez mindig elvéve abból hozzáad valamit, meglévő anyagok, tudás felhasználásával, átalakított energiák felemésztésével,
attól függően, hogy milyen nyersanyagokat használ fel beszélhetünk építészeti értelemben új építészeti produktumról – de ez estben is akár anyagi, akár szellemi értelemben véve továbbépítés történik, de nagyon sok esetben köznapi értelemben is – átépítésről, újjáépítésről vagy visszaépítésről beszélhetünk sok esetben

ebben a félévben egyrészt köznapi értelemben vett olyan példákkal foglalkoznánk amelyben fontos, hogy már meglévő építészeti nyersanyag tovább építése volt a feladat egyik döntő alapeleme.
másrészt olyan irodák, alkotóműhelyek munkáit ismerhetjük meg, akik a fentiekre saját szemléletű kortárs válaszaik vannak.

minden esetben azt is vizsgálánk, hogy milyen a viszonyban van a megrendelő, felhasználó az építészeti alkotás eredményével – és ez hogyan hat vissza az építészeti alkotás folyamatára.

budapesti épületeket látogatva a tervezők vezetésével történne ez, a második felében előadások keretében mutatkoznának be alkotó műhelyek tágabb földrajzi kitekintéssel vagy még csak tervi koncepcióban létező témába vágó munkákat bemutatva

a választott példák egy része szakmailag „kanonizált” építészeti érték megújítását, felhasználására példa, egy része egy korábbi korszak építészeti világának átlagos darabja, de megtartása újjáépítése, továbbépítése több szempontból fontos volt,

a tervezett épületlátogatások közül a Palatinus strand, a Szentháromság téri volt városháza tartozik az első kategóriába – védett műemlékként, a Tours-i Szent Márton templom 1970-80-es évek fordulója építészetének sajátos példája, inkább rendeltetése okán mint széleskörű társadalmi, szakmai elfogadottsága miatt vált megtartandó nyersanyaggá

a pesthidegkúti Klebelsberg kastély volt tulajdonosának történelmi szerepe is fontosabb, mint az általa létrehozott építészeti érték, és a Horánszky utcában részletesebben megtekintett ház sem különleges építészeti kvalitása miatt lett felújítva és megőrizve

a bemutatkozó irodák, műhelyek munkássága az elmúlt évtizedekben indult, így alapállásukban a jelen korszak minden ellentmondásos kérdésfelvetésére reagálnak munkáik

a félév végén terv jelen és a régmúlt fizikai és szellemi határvonalának egy sajátos reménybeli építészeti gesztusa lehet

a félév utolsó óráján egy-két meghívott építész, nem építész résztvevővel arra szeretnék választ keresni, miért merül fel időről időre egy-egy társadalomban, hogy miközben „kanonizált” értékeket pusztulni hagy vagy lerombol, építésztként kevésbé fontosnak tartható elpusztult, lebontott házakat visszaépíteni akar.

Major György tárgyfelelős

Budapest, 2017 09. 04.